

denne Ordning var ganske naturligt begrundet i Hensynet til hele den Magttilstand, man havde den Gang, hvor Danmark praktisk talt laa under Kiels Kanoner.

I Afrustningsforslagets § 1 hedder det, at „Den i Lov af 8. Juni 1912 paabudte Værnepligt ophæves“ — atter en fuldkommen urigtig og illoyal Udtryksmaade —, ja, illoyal er maaske for stærkt et Udtryk, jeg skal sige et ikke helt loyalt Udtryk. Det er jo nemlig ikke Loven af 1912, der paabyder Værnepligt her i Landet; det er Grundloven, der paabyder det, Grundlovens § 88, der siger, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver. Nu ser jeg enkelte socialdemokratiske Medlemmers Øjne straalende fanatisk ved disse Ord: som Loven paabyder; thi deri finder man jo det Halmstraa, man vil klynge sig til. Det vidner dog kun om, hvor ringe Respekten for Grundloven er, thi der er ingen Tvivl om, at det, Grundloven mener, er, at Danmark skal have en Hær, og at det overlades til den almindelige Lovgivning at bestemme, hvorledes Ordningen heraf nærmere skal gennemføres; det er det, der staar i denne Grundlovsparagraf. Jeg nærer nu ingen Tvivl om, at hvis vi forsøgte at hævde en tilsvarende Opfattelse paa et andet Omraade, vilde man ikke tage med Silkehandsker paa os fra Socialdemokraternes Side; man vilde raabe Grundlovsbrydere. Jeg skal dog ikke bruge disse stærke Ord, men indskrænke mig til at slaa fast, at ligesom man er udenfor Folkeforbundspagtens Forudsætninger, saaledes er man ganske udenfor Grundlovens Forudsætninger med dette Forslag.

I sin Forelæggelsestale gør Ministeren nogle Bemærkninger om, at han forudsætter, at hvis man nedlægger de militære Værksteder, skal der betales Ventepenge til Arbejderne ved Orlogsværftet og Hærens Værksteder. Det vilde interessere mig meget at høre, med hvilken Hjemmel den højtærede Minister vilde udbetale disse Ventepenge. Jeg gaar ud fra, at naar det særlig nævnes, er det, fordi Ministeren ønsker at gaa ud over Tjenestemændenes Kreds. Hvis det kun er Tjenestemændene, der er Tale om, følger det af Tjenestemandslovens almindelige Regler, at hvis man ophæver en Stilling, maa man give den Mand, der beklæder den, Ventepenge; men jeg afventer en Erklæring om, hvad Ministeren har tænkt paa. Jeg kan dog

ikke nægte, at jeg har Ministeren en lille Smule mistænkt paa dette Omraade; men jeg skal afvente den nærmere Udvikling.

I Lovforslaget om Afrustning findes der i § 5 en Bestemmelse om, at frivillige Korps skal ophæves. Det er en Bestemmelse, som kan siges at have et Forbillede, nemlig i en russisk Ukas, som forbød Finland at have saadanne frivillige Korps. Der har man et Paradigma paa dette Forbud. Jeg vil i denne Forbindelse bede den højtærede Minister om at nævne os nogle Eksempler paa det, han sagde, at frivillige Korps har mange Steder voldt ikke faa Vanskeligheder; jeg vil gerne have nogle Eksempler derpaa. Jeg skal nævne nogle Eksempler paa, hvad frivillige Korps herhjemme har betydet. Jeg skal saaledes minde om Studenterkorpset ved Københavns Belejring i 1659 og 1801 og 1807, jeg skal minde om Herregaardsskytterne i 1848 og Aarøes Frikorps i 1864. Det maa i Sandhed være et rigt Land, som kan tillade sig at give Afkald paa den Idealitet, der faar Landets Ungdom til at sige: Vi er villige til at yde noget mere til Forsvar for vort Land end det, vort Land kræver af os. Det er et rigt Land, der har Raad til at slaa en saadan Bevægelse ned. Naar man saa taler om, at disse Korps skulde kunne bruges under indre Uroligheder, kan jeg berolige Korpsenes Modstandere; det er min faste Overbevisning, at det aldrig vil ske, disse Korps er ikke fascistiske Korps, det er strengt upolitiske Korps, jeg kan blot nævne, at den højtærede Socialminister i sin Tid har været Overskytte i Akademisk Skyttekorps, og jeg skal nævne som et andet Eksempel paa, hvorledes man har stillet sig til disse Korps, at Dr. Georg Brandes meldte sig ind i Akademisk Skytteforening, da denne blev oprettet 1861, og da Korpset blev oprettet 1866, meldte Dr. Brandes, som da var udtraadt, sig paa ny ind. Jeg skal nævne, at under de bitreste Provisoriekampe var Chresten Bergs Sønner Medlemmer af Akademisk Skyttekorps, den tidligere Indenrigsminister Sigurd Berg var saaledes Medlem af Akademisk Skyttekorps. Nu sagde det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, at ved Krigens Begyndelse var der sket en Afgang fra disse Korps, fordi man vilde salvere sig. Denne Udtalelse er saa urigtig og saa uklog, netop saa uklog, som man maatte vente af det ærede Medlem. Akademisk Skyttekorps — for at tage det Korps, jeg kender bedst — havde ved Krigens Begyndelse en Ordning, hvorefter det forpligtede sig til at stille 355 Mand ved